

D. ABSTRACT VALENCIANO

L'objectiu de la tesi és l'anàlisi de les noves tecnologies per a l'alçament arquitectònic integrat, que es desenrotllarà per mitjà de l'estudi d'avantatges i limitacions de cada una d'elles en els diferents àmbits d'ús, donant una visió global i buscant unificar terminologia i metodologia en el camp de l'arquitectura i l'enginyeria. En particular, entre les noves tecnologies s'ha analitzat el làser escàner, siga a temps de vol que a triangulació, la modelació 3D a partir d'imatges, la fotogrametria a partir de drone, i la seua integració amb les tècniques clàssiques d'alçament.

Amb este objectiu es realitza una sèrie de casos d'estudi, utilitzant diferents tècniques d'alçament avançades amb diferents aplicacions sempre dins del camp del patrimoni arquitectònic. Estos casos d'estudi ens permeten analitzar i estudiar dites tècniques, tenint, no obstant això, clara una cosa, no es busca la comparació de les tècniques d'*Image-based Modelling* i de *Range-based Modelling*, sinó l'estudi d'estes per a la seua integració. Esta integració es considera essencial per a realitzar restitucions de models a alt nivell de detall morfològic i cromàtic.

D'altra banda, i gràcies a l'experiència viscuda entre dos facultats diverses (arquitectura a València, Espanya, i enginyeria civil en Pisa, Itàlia) , més enllà del problema entre dos idiomes, es comprova l'existència d'una divergència entre la terminologia empleada pels diferents especialistes que intervenen en el procés, ja siguen enginyers (de diverses branques) , arquitectes o arqueòlegs. Està clar que cada una de les figures té una visió diferent respecte al patrimoni construït, a la construcció en general i a l'alçament. La tendència actual de formar grups multidisciplinaris, que intervenen en el patrimoni arquitectònic, ens porta a dir que una terminologia tècnica unificada en esta matèria, podria facilitar la comprensió i la integració entre les diverses figures, creant un codi comú.